

ת"פ 26549/09/21 - מדינת ישראל נגד ויחיד עואלי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 26549-09-21 מדינת ישראל נ' עואלי (עציר) 26 אפריל 2022

לפני:
המאשימה:
כבוד השופט אינאס סלאמה
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי
נגד
ויחיד עואלי
הנאשם:
ע"י ב"כ עוה"ד פארס בריק (מטעם הסנגוריה
הציבורית)

גזר דין

1. הנאשם שלפני הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע העבירות הבאות: עבירות בנשק (נשיאה והובלה) - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), וכן הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק.

הצדדים הגיעו להסדר הטיעון טרם החל שלב שמיעת הראיות במשפטו של הנאשם. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה בדבר העונש שייגזר על הנאשם.

כתב האישום המתוקן

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, אשר עיקרו יובא להלן, בתאריך 14.7.2019 [כך צוין במקור], עובר לשעה 11:00, נסע הנאשם על גבי אופנוע שטח מסוג אקסוורנה שבבעלותו (להלן: "**האופנוע**"), לכיוון כללי אעבלין, כשהוא נושא ומוביל על גופו, מוסתר מתחת לבגדיו, אקדח חצי אוטומטי מסוג FN בקוטר 9 מ"מ (להלן: "**האקדח**"). זאת כשהוא טעון במחסנית מתאימה ובתוכה עשרה כדורים בקוטר 9 מ"מ (האקדח, המחסנית והכדורים, להלן יחד: "**הנשק**"), זאת בלא רשות על פי דין.

נטען, כי האקדח הוא כלי נשק שסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם; המחסנית והכדורים הם אביזר ותחמושת לכלי נשק.

3. סמוך לשעה 11:00, הנאשם הגיע עם האופנוע לאזור צומת הסמוך לבית הקברות "ארץ חיים", הצמוד לכביש 781. בצומת עמדה ניידת ובה השוטרים באסל גריפאת ויוסף סרבוך (להלן: "**הניידת**", להלן: "**השוטרים**"), שהגיעו למקום במטרה ללכוד את הנאשם.

4. משהתקרב הנאשם לצומת, כרזו לו השוטרים לעצור, וביצעו חסימה של הכביש. בשלב זה, כך מתואר בכתב האישום המתוקן, הנאשם האיץ את מהירות נסיעתו, עקף את הניידת מימין ונמלט לכיוון כביש 781 - כיוון כללי אעבלין, כשהוא נושא ומוביל על גופו את הנשק. זאת עשה הנאשם בכוונה להפריע לשוטרים במילוי תפקידם או להכשילם בכך.

5. השוטרים נסעו עם הניידת אחרי הנאשם, ובמקביל דיווחו לשוטרי יס"מ, ובהם השוטר ארטיום קורסונובסקי (להלן: "**שוטרי היס"מ**", להלן: "**השוטר ארטיום**"), שנסעו בניידת מסוג סוואנה. שוטרי היס"מ חסמו את הכביש בו נסע הנאשם באמצעות ניידת הסוואנה ויצאו ממנה. משהבחין הנאשם בשוטרי היס"מ ובניידת הסוואנה שחסמה את נתיב נסיעתו, הוא האט את מהירות הנסיעה, הוציא מתחת לבגדיו את הנשק, והשליך אותו לצדו הימני של הכביש. זאת בכוונה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים תפקידם או להכשילם בכך.

6. משהבחין השוטר ארטיום במעשי הנאשם, הוא התקרב לעברו בעודו צועק מספר פעמים: "עצור משטרה". הנאשם שראה כי השוטר ארטיום מתקרב אליו, ניסה להימלט על האופנוע. בתגובה לכך, השוטר ארטיום עשה שימוש בטייזר כלפי הנאשם והוא נפל על הרצפה יחד עם האופנוע. כל זאת, עשה הנאשם בכוונה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים תפקידם או להכשילם בכך.

טיעוני הצדדים לעונש

7. בדיון שהתקיים לפניי, נשמעו טיעוני הצדדים לעונש. המאשימה הגישה טיעונים בכתב, אסופת פסיקה, וכן את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם. הסנגור הגיש גם הוא אסופת פסיקה, וכן תיעוד ממצלמות הגוף של השוטרים אשר עצרו את הנאשם.

8. המאשימה עמדה בטיעוניה על התופעה של החזקת נשק שלא כדין אשר הפכה מכת מדינה; על החומרה המיוחדת שבעבירות נשק נוכח פוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהן; על הצורך להיאבק בתופעה ולנסות למגר, ועל ההחמרה הנדרשת בעבירות נשק ושימוש בו; על הערכים המוגנים הנפגעים כתוצאה מביצוע עבירת נשק - הגנה על שלום הציבור ובטחונו, על חיי אדם ועל הרכוש, ועל אלו הנפגעים כתוצאה מעבירת הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, שמיועד לשמור על הסדר הציבורי, וכן להגן ולכבד את עיקרון שלטון החוק.

9. המאשימה המשיכה וטענה לקיומן של נסיבות מחמירות הקשורות בביצוע העבירות. בכלל זה, כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הוא מוחלט; כי מעשיו של הנאשם מתוכננים (נסיעה עם אקדח טעון), והם

באו אל קיצם אך לאחר שהשטרים חסמו את נתיב נסיעתו ונעשה כלפיו שימוש בטייזר; כי מעשי הנאשם גרמו לפגיעה חמורה בשלטון החוק ובתחושת הביטחון השוררת בציבור; כי נשיאת הנשק היא לשם פעילות פלילית; כי פוטנציאל הנזק גבוה ביותר, וכן כי הנאשם בגיר וביכולתו להבין את אשר הוא עושה ולהימנע מביצוע המעשה. בנוסף, הפנתה המאשימה לפסיקה על מנת ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת. בטיעוניה בעל פה, אזכרה המאשימה את הנחיות פרקליט המדינה בנוגע לעבירות נשק, וכן את תיקון 140 לחוק בנוגע לעונש מינימום לעבירות אלו (הגם שתיקון זה לא חל על עניינו). עוד בטיעוניה בעל פה, הדגישה המאשימה את עובדות כתב האישום המתוקן, המלמדות לשיטתה על המסוכנות הרבה הנשקפת מהנאשם.

10. בבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, המאשימה עמדה על הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, והחיסכון בזמן השיפוט, וכן על נטילת האחריות על ידי הנאשם. עוד טענה המאשימה כי לחובת הנאשם "עבר פלילי עשיר מאוד", הכולל 19 הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואלימות. ההרשעה האחרונה היא משנת 2018, בעבירת שוד, בגינה ריצה הנאשם מאסר למשך 34 חודשים, ממנו שוחרר אך ביום 1.3.2020. כמו כן נטען להיעדר אופק שיקומי.

11. בהינתן טיעוניה, המאשימה עתרה כי ייקבע מתחם עונש הולם הנע בין 2.5 ל- 4.5 שנות מאסר בפועל, וכי על הנאשם ייגזר עונש מאסר בפועל ברף העליון של המתחם, לצד עונש מאסר מותנה ארוך ומשמעותי, וכן קנס כספי משמעותי. עוד עתרה המאשימה להורות על חילוט האופנוע המצוי בבעלות הנאשם ובשימוש. בטיעוניה בעל פה הרחיבה המאשימה בעניין אחרון זה ובנוגע למבחן הזיקה המהותית, כי העבירות מושא כתב האישום בוצעו על גבי האופנוע, וכי אלמלא השימוש בו, הן לא היו יכולות להיות מבוצעות. עוד נטען כי מדובר באופנוע שטח, אשר לא נעשה בו שימוש יומיומי.

12. הנאשם טען כי אמנם קיימת החמרה בענישה בעבירות נשק, אך מגמה זו מופעלת באופן הדרגתי ואין לקבוע רף ענישה חמור באופן מיידי. עוד נטען, כי על מנת לקבוע את מתחם העונש ההולם בעבירות נשק, יש להביא בחשבון מספר שיקולים, ובין היתר סוג הנשק, הכמות, קיומן של נסיבות מחמירות נוספות, וכן עבר פלילי בעבירות נשק. בענייננו, כך נטען, "מדובר אמנם בנשיאה והובלה אך בהחזקה פסיבית". אין כל אינדיקציה כי הנשק הוחזק למטרה פרטנית של פגיעה באחר. הנשק אף נבדק במעבדה של המטה הארצי, ונמצא כי הוא לא היה מעורב באירוע פלילי אחר. בעניין זה יוער, כי לאחר תום ישיבת הטיעונים לעונש, המאשימה הודיעה כי לאחר עיון בחוות הדעת של מעבדת הנשק, לא נמצא קשר בין האקדח מושא כתב האישום "לבין אוסף האירועים הפתוחים במעבדה".

13. על מנת ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת, הגיש הסנגור אסופת פסיקה, וטען, כי מדובר בפסיקת בתי המשפט המחוזיים, לעיתים בנסיבות חמורות יותר מאשר בענייננו, בגדרה נגזרו עונשים הנעים בין 10 ל- 18 חודשי מאסר בפועל. עוד נטען, כי בכל אותם המקרים דובר בנשיאה והובלה של נשק באמצעות רכב, בחלק מהמקרים לא התבקש חילוט הרכב, ובמקרים בהם התבקש החילוט, בית המשפט לא נעתר לכך.

14. בכל הנוגע לעונש שיש להשית על הנאשם בתוך המתחם, נטען כי הנאשם הודה בלא שנשמעו ראיות; כי בכתב האישום המתוקן נמחקו חלק מן העבירות שיוחסו תחילה לנאשם; וכי לנאשם אין עבר פלילי בעבירות נשק. כמו כן, הנאשם נשוי ואב לילדים. בעת מעצרו בגין העבירות מושא עניינו, רעייתו של הנאשם הייתה מצויה בשלבים מתקדמים של הריונה. היא ילדה ימים ספורים לאחר המעצר, והנאשם לא זכה עד היום לראות את התינוק שלו. בנוסף, הסנגור טען כי יש להביא בחשבון את האלימות בה נקטו השוטרים כלפי הנאשם. הסנגור הגיש תיעוד ממצלמות הגוף של השוטרים, המלמד לטענתו על כי לאחר שהנאשם עצר והסגיר עצמו, "השוטרים 'משתלטים' על הנאשם אך באופן שהם מטיחים אותו על הרצפה. אוזקים אותו שהוא שרוע על הרצפה וממשיכים לתקוף אותו כשהוא אזוק". עוד יוער כי על פי הטענות שנשמעו לפניי, העניין נחקר על ידי המחלקה לחקירות שוטרים (להלן: "מח"ש").

15. הסנגור המלומד סבור, כי מתחם העונש ההולם הוא בטווח שבין 10 ל- 20 חודשי מאסר בפועל וכי יש להשית על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם. בכל הנוגע לחילוט, סבור הסנגור כי מבחן הזיקה המהותית לא מתקיים, שכן מדובר בנשיאה, הובלה והחזקה פסיבית של נשק. הנשק לא הוחבא בכלי רכב, ולכן לא הייתה לו תרומה משמעותית בקידום העבירה. מה גם, שהאופנוע משמש הן את הנאשם והן את אחיו (לו נתונה לטענתו הבעלות הפורמאלית). עוד נטען כי שווי האופנוע הוא בין 10,000 ₪ עד 13,000 ₪, כי אם יחולט הוא וודאי ימכר בסכום נמוך באופן משמעותי משווי, וכן כי "ניתן ליתן ביטוי להישג שהמדינה תוכל להשיג מהחילוט אולי בקנס מסוים" (אם כי הסנגור לא בדעה "כי יש לבקש קנס ולא לחלט את הרכב").

דין והכרעה

16. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש שיוטל עליו ומידתו.

בעת קביעת מתחם עונש הולם לעבירה שביצע נאשם בפלילים, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לאתר את העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שנקבע, תוך התייחסות לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. בית המשפט יכול לחרוג ממתחם העונש הן לקולא - משיקולי שיקום, והן לחומרה - משיקולי הגנה על שלום הציבור.

מתחם העונש ההולם

17. הנאשם שלפניי הודה והורשע בביצוע שתי עבירות - עבירת נשק (נשיאה והובלה), וכן עבירה של הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, יש לעמוד תחילה על הערכים

החברתיים אשר נפגעו מביצוע העבירות דלעיל על ידי הנאשם, וכן על מידת הפגיעה בערכים אלו.

18. בעבירות הנשק שביצע הנאשם גלומה פגיעה במספר ערכים חברתיים מוגנים, בראשם שמירה על ערך החיים, וכן על ביטחון הציבור ושלומם. בעצם ההפרעה לשוטרים מלבצע מלאכתם נאמנה, נפגעו הסדר הציבורי, והיכולת לאכוף את הדין כדבעי.

העבירה החמורה מבין השתיים היא עבירת הנשק. בנשיאת האקדח ובהובלתו, וודאי בהינתן שהאקדח טעון במחסנית מתאימה ובתוכה כדורים, טמונה סכנה ממשית שמא בסופו של דבר יבוצע בו שימוש אשר יגרם לנזק רב. יכול וייגרם נזק לרכוש; אפשר וייגרם נזק חמור מכך - נזק לגוף, עד כדי קיפוח חיים. אין הכרח כי השימוש יעשה על ידי הנאשם הניצב מול בית המשפט. יכול ויהא זה אדם אחר, בזמן אחר, ובמקום אחר. העיקר הוא, בהשאלה מעולם הספרות והמחזות, כי אקדח המופיע במערכה הראשונה, סופו לירות במערכה השלישית. בענייננו, אין אזכור בכתב האישום המתוקן כי הנאשם הוציא את האקדח אשר היה מוסתר תחת בגדיו, במטרה או בכוונה לעשות בו שימוש, אלא מתואר כי הוא השליך את האקדח לצד הדרך בכוונה להפריע לשוטרים בביצוע תפקידם או להכשילם בכך.

ההפרעה לשוטרים שעה שאלו מבצעים תפקידם, אינה מתמצת רק בכך, אלא על פי כתב האישום המתוקן היא התבטאה באופנים נוספים. כך בשלביו הראשונים של האירוע, עת לא שעה הנאשם לשוטרים אשר כרוז לו לעצור וביצעו חסימה של הכביש, ועת האיץ הוא את מהירות נסיעתו, עקף את הניידת ונמלט מהשוטרים. כך גם לקראת תום האירוע, עת ניסה הנאשם להימלט מידי השוטר ארטיום, אשר על מנת לאיין את ההימלטות עשה שימוש באקדח טייזר.

19. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על החומרה הגלומה בעבירות הנשק ועל הצורך בהחמרת הענישה כלפי מי אשר מבצע עבירות כגון דא. ראו על כך בפסק הדין שניתן אך לאחרונה בע"פ 1695/22 **מדינת ישראל נ' גנאים**, פסקה 11 (29.3.2022) (להלן: "**עניין גנאים**"), כי: "**לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה היתרה שיש לעבירות נשק, אשר הפכו זה מכבר למכת מדינה, ושמאיימות באופן ממשי על שלום הציבור ועל ביטחונו ...**", וכן בהמשך אותה פסקה, כי: "**משכך, ניכרת בפסיקה מגמה עקבית של החמרה בענישה הנוהגת כלפי מבצעי עבירות נשק, במטרה לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען ...**".

20. על הצורך במאבק עיקש בעבירות נשק, באמצעות ענישה מרתיעה, מחמירה ומשמעותית, ראו גם דבריו של כב' השופט י.אלרון בע"פ 4439/19 **מדינת ישראל נ' סובח**, פסקאות 16-17 (5.11.2019), שם נאמר:

"השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וכמעשה של יום ביומו גובה חיי אדם ולעיתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלכו באותה עת

ברחובה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירועי הירי המדווחים למשטרה (ראו למשל: דו"ח מבקר המדינה התמודדות משטרת ישראל עם החזקת אמצעי לחימה לא חוקיים ואירועי ירי ביישובי החברה הערבית וביישובים מעורבים 28 (2018)). על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת.

...

בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשק חם ופציעתם של קורבנות שונים עקב כך.

הצורך במדיניות ענישה מחמירה נחוץ במיוחד כאשר השימוש בנשק גורר פגיעה בגוף ובנפש, וכאשר מבצעי העבירות אינם מוסרים את כלי הנשק לידי רשויות החוק - ובכך מוסיפים לפגוע בביטחון הציבור וקיים חשש תמידי לשימוש עברייני חוזר בנשק זה, כמו גם להגעתו של נשק זה לגורמים עויינים ובכללם גורמי טרור.

נמצא אפוא כי בנסיבות דהיום, ראוי ונכון להחמיר את מדיניות הענישה הנוהגת, זאת בין היתר על מנת להרתיע עבריינים פוטנציאליים משימוש בו כאמצעי ליישוב סכסוכים".

21. נזכיר גם את ע"פ 2564/19 אזברגה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (18.7.2019) (להלן: "עניין אזברגה"), שם נקבע כי:

"בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה במיוחד לשלום הציבור וביטחונו הטמונה בנשיאה והחזקה של נשק. הדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית שבה נשק בלתי חוקי עשוי לשמש הן לפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני הן לפעילות עבריינית. ... לפיכך, קיימת בפסיקה מגמת החמרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות נשק תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהן; וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוען. ברירת המחדל בעבירות נשק היא אפוא מאסר בפועל גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי ...".

22. דברים דומים בהיבט של הרתעת הציבור, נאמרו בע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל, פסקה 36 (5.8.2013), לפיהם:

"האלימות הגואה במקומותינו אינה גזירת-גורל ולא כורח המציאות. יש צורך לשנות את המאזן. במקום שאזרחים ישרים תמימי-דרך יראו ויראו, יחששו לבטחונם, יהיו אלה העבריינים האלימים - בכוח ובפועל - שאימת הדין תיפול עליהם, והם ירתעו מפני שימוש בנשק קר וחס לשם חיסול חשבונות בעשיית דין עצמית. שינוי המאזן - הסבת יראת האנשים התמימים לאימת אנשי-המדון - צריך להעשות גם באכיפה ובענישה קשה".

23. על הצורך בענישה מרתיעה ראו גם ע"פ 9306/20 **ברגות נ' מדינת ישראל**, פסקה 20(29.4.2021), שם קובע כב' השופט א' שטיין כדלקמן:

"באחרונה הזדמן לי להדגיש ולהבהיר, בהסכמת חברותיי, הנשיאה א' חיות והשופטת י' וילנר, כי 'הטלת עונשים חמורים ומרתיעים על עברייני נשק היא עיקר תרומתם של בתי המשפט למיגור התופעה ולהרחקת העברין עם האקדח משגרת חייהם של אזרחי מדינה שומרי חוק' (ראו: ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון פס' 10 (14.2.2021)). סבורני, כי נחטא לחובתנו זו אם נקל בעונשו של המערער דכאן אפילו במקצת." (ההדגשה שלי - א' ס').

24. כאמור, בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט ליתן דעתו **למדיניות הענישה הנוהגת**. זו, כמצוין לעיל, הדגישה את הצורך בהשתת ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי המבצע עבירות נשק, תוך שמנעד הענישה רחב. כל אחד מהצדדים הפנה לשורת פסקי דין שיש בהם לדידו כדי לתמוך בעמדתו באשר למתחם העונש ההולם בעניינו.

אפנה להלן לסקירה המבטאת את מדיניות הענישה הנוהגת, ממנה יש להקיש לעניינו, ואשר בין היתר על יסודה, ייקבע מתחם העונש ההולם במקרה דנן. בסקירה זו אכלול התייחסות לחלק מפסקי הדין אליהם הפנו באי כוח הצדדים.

25. **עניין גנאים** - המשיבים הודו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום והורשעו בעבירות נשק - החזקה, נשיאה והובלה (תת מקלע מאולתר בתצורה של רובה סער M-16, לצד מחסנית מאולתרת תואמת) ובהפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. המשיב 2 הורשע גם בתקיפת שוטר ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם את מעשי המשיב 1 נע בין 19 ל-36 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, ולגבי המשיב 2 המתחם נע בין 9 ל-18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי השית על המשיב 1 מאסר בפועל של 19 חודשים, לצד עונשים נלווים. על המשיב 2 גזר בית המשפט המחוזי 10 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, כך שעל כל אחד מהמשיבים הושת עונש מאסר בפועל של 22 חודשים.

ע"פ 4290/21 **זרבאילוב נ' מדינת ישראל** (6.12.2021) - המערער נשא והוביל ברכבו, בתא המטען, שני אקדחים שכל אחד מהם טעון במחסנית אשר בתוכה 5 כדורים. על המערער נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה. ערעורו נדחה על ידי בית המשפט העליון. יוער כי בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ע"פ 545/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.5.2021) - המערער נהג ברכב כשהוא מוביל ומחזיק אקדח חצי אוטומטי מסוג חילוואן קוטר 9 מ"מ, טעון במחסנית ריקה תואמת, וכן מוביל, נושא ומחזיק 50

כדורים בקוטר 9 מ"מ. המערער הורשע בבית המשפט המחוזי על פי הודאתו, בעבירות נשק, ויוער כי במעמד הכרעת הדין, הוסכם שהאקדח לא היה תקין וכי לא ניתן היה לבצע בו ירי במועד תפיסתו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

ע"פ 5330/20 **ענבתאוי נ' מדינת ישראל** (22.11.2020) - התקבל ערעור המדינה הן בנוגע למתחם העונש שנקבע והן בנוגע לגזר הדין בהקשר עם עבירות נשק בנוגע לשני מעורבים שעניינם נדון בתיק זה ואשר הורשעו בעבירה של החזקה, נשיאה והובלה של נשק (אקדח). נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 10 עד 36 חודשי מאסר בפועל למעורב הראשון. בעוד שלמעורב השני, אשר יזם את עסקת הנשק ומי שהנשק היה מיועד לשימוש, נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 14 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון במסגרת קבלת הערעור, גזר על כל אחד מהמעורבים את העונש ברף התחתון של המתחם, וזאת בשים לב לכלל כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין.

עניין **אזברגה** - המערער הורשע בעבירה של נשיאת נשק (אקדח קליבר 9 מ"מ, יחד עם מחסנית תואמת) ודינו נגזר ל- 16 חודשי מאסר בפועל יחד עם מאסרים על תנאי. מתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי נע בין 12 ל- 40 חודשי מאסר בפועל. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' בסל** (8.3.2017) - בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש שהושת על המשיב בעבירה של החזקת ונשיאת נשק (תת מקלע מאולתר ומחסנית) באופן שהעונש יעמוד על 18 חודשי מאסר בפועל חלף 12 חודשי מאסר בפועל שנגזרו עליו. באותו עניין נקבע בבית המשפט המחוזי מתחם עונש הולם שנע בין 9 חודשי מאסר בפועל ועד 3 שנות מאסר בפועל.

ע"פ 3877/16 **ג'באלי נ' מדינת ישראל** (17.11.2016) - פסיקה אליה הפנתה המאשימה. נדחה ערעור על חומרת העונש שהוטל על המערער בגין נשיאת נשק (אקדח מסוג "גלוק" טעון במחסנית שהכילה 14 כדורים). בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער עונש של 34 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. יוער כי המערער נשא עמו ברכב את האקדח כשהוא נוסע למקום מפגש אשר נועד ליישוב סכסוך בין אחרים. כשהגיע למקום המפגש, המערער החביא את האקדח במכנסיו, ועת הגיעו שוטרים למקום והורו למערער להרים ידיים, הוא כרע לכיוון הרצפה והשליך את האקדח מאחורי גבו.

ע"פ 8133/15 **יונס נ' מדינת ישראל** (5.4.2017) - נגד יונס (המערער) ונאשם נוסף הוגש כתב אישום, בו יוחסו ליונס עבירות של החזקת ונשיאת נשק, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, חבלה במזיד, נהיגה ללא רישיון, וכן נהיגה ללא פוליסת ביטוח. בתום ההליך, הורשע המערער בכל העבירות שיוחסו לו, למעט בעבירה של חבלה במזיד לרכב המשטרתי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 14 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. ערעורו נדחה.

ע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל** (21.2.2012) - בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש שהוטל על המערער, בגין עבירות של נשיאת והובלת נשק (אקדח מסוג "סמיטיווטסון", מחסנית טעונה בכדורי אקדח וקופסאות עם כדורי אקדח) והסתייעות ברכב לביצוע פשע. בגין אלו השית בית המשפט המחוזי על המערער 24 חודשי מאסר בפועל, וכן עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 45561-07-21 **מדינת ישראל נ' טחימר** (17.3.2022) - הנאשמים הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות נשק (נשיאה והובלה) - הנאשם 1; סיוע לעבירות נשק (נשיאה והובלה) - הנאשם 2, וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - שני הנאשמים. דובר באקדח חצי אוטומט D.D.G ומחסנית ריקה המתאימה לאקדח. בגזר הדין של הח"מ ובכל הנוגע לנאשם 1, נקבע מתחם הנע בין 14 ל- 38 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, ובכל הנוגע לנאשם 2, נקבע מתחם הנע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. לבסוף, נגזרו על הנאשם 1 עונש מאסר בפועל של 22 חודשים לצד עונשים נלווים, ועל הנאשם 2 נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 4005-07-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (17.1.2022) - הנאשם נהג ברכב כשהוא מחזיק, נושא ומוביל אקדח מסוג FN עם מחסנית תואמת ברכב, וכן רובה ציד. עוד החזיק הנאשם סכין. בגזר הדין של הח"מ נקבע מתחם הנע בין 14 ל- 38 חודשי מאסר, ונגזרו על הנאשם 17 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי באר שבע) 43009-08-20 **מדינת ישראל נ' אבו גאמע** (21.11.2021) - גזר דין אליו הפנתה המאשימה. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירות של נשיאת והובלת נשק (אקדח 9 מ"מ תוצרת FN ובו מחסנית ריקה, ו- 7 כדורי תחמושת 9 מ"מ), וכן בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, וכן עונש מאסר על תנאי.

ת"פ (מחוזי חיפה) 9396-03-21 **מדינת ישראל נ' דוידוב** (5.10.2021) - גזר דין של הח"מ, אליו הפנה הסנגור. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות נשק (הובלה) - אקדח מסוג "ברטה" בקוטר 9 מ"מ, בתוכו מחסנית תואמת ובה 8 כדורים בקוטר 9 מ"מ, וכדור נוסף טעון בקנה האקדח. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, ונגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל של 13 חודשים, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי באר שבע) 56739-09-20 **מדינת ישראל נ' גדיפי** (6.5.2021) - הנאשם הורשע בעבירות נשק לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק (החזיק מזוודה ובה אקדח 9 מ"מ חצי אוטומטי, 3 מחסניות, וקופסה ובה 37 כדורי תחמושת), וכן בעבירה של שיבוש מהלכי משפט. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי.

ת"פ (מחוזי חיפה) 24171-06-19 **מדינת ישראל נ' חג'אזי** (3.10.2019) - גזר דין אליו הפנה הסנגור. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות אשר עניין החזקת אקדח ותחמושת (אקדח FN בו משולבת מחסנית עם 12 כדורים), וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 9 חודשי מאסר אשר במקרים נדירים ניתן יהא להורות על ריצויים בדרך של עבודות שירות, לבין 3 שנות מאסר. לבסוף, נגזרו על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, וכן עונש מאסר על תנאי.

עד כאן סקירת הפסיקה ממנה מצאתי להקיש לענייננו. כעת, אעבור לבחון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

26. בכל הנוגע **לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש ליתן את הדעת לסוג הנשק - אקדח. עוד יש להביא בחשבון כי בעת שהנאשם נשא את האקדח על גופו והוביל אותו, היה האקדח טעון במחסנית ובתוכה עשרה כדורים.

אמנם כתב האישום המתוקן לא כולל רקע לביצוע העבירות, דוגמת סכסוך שקיים לנאשם עם מאן דהוא, וכן לא נעשה שימוש באקדח במהלך האירוע, כך שלא מומש בעת האירוע פוטנציאל הנזק הרב לפגיעה מסכנת חיים כתוצאה משימוש כזה. בל נשכח אף כי על פי הודעת המאשימה, הנשק מושא ענייננו לא נקשר למי מהאירועים הפתוחים במעבדת הנשק.

ואולם, היות האקדח טעון מעלה באחת את המסוכנות הגלומה ממילא בנשיאתו בלא פיקוח על ידי הרשויות, שמא יעשה בו שימוש בטווח הזמן הקרוב. עבירה כגון דא של נשיאה והובלת נשק, בהחלט יכולה להוות אחת החוליות בשרשרת אשר אחרונת החוליות בה תוביל לנזק רב עד כדי קטילת חיים. הדבר יכול ויארע תוך שימוש מכוון בנשק במטרה לקפח חיי אדם או תוך שימוש בנשק למטרה אחרת, בין אם על ידי הנאשם ובין אם על ידי אחר שלא יהסס להשתמש בנשק.

בנוסף לעבירות הנשק, הנאשם הפריע לשוטרים בעת ביצוע תפקידם כדין; הפרעה אשר באה לידי ביטוי הן בניסיון להימלט מידי השוטרים והן בהשלכת הנשק בצד הדרך. הכל כפי המפורט בהרחבה דלעיל.

27. על רקע נסיבות ביצוע העבירות, הערכים שנפגעו כתוצאה מביצוען ומידת הפגיעה בערכים אלו אשר אינה מבוטלת, הגם שהנשק נתפס, כמו גם מדיניות הענישה הנהוגה, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נמצא בטווח **שבין 14 לבין 38 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשי מאסר על תנאי וקנס.

28. בענייננו, לא מצאתי קיומם של שיקולים אשר יצדיקו לסטות מן המתחם שזה עתה נקבע, בין אם לחומרה ובין אם לקולא. שיקול ההגנה על שלום הציבור, הגם שמתקיים מעצם הערכים המוגנים שנפגעו, אינו מצדיק חריגה מהמתחם. שיקול השיקום, בשים לב לנסיבות אינו מתקיים ואינו מצדיק אף

הוא סטייה מהמתחם.

אפנה להלן לקבוע את העונש המתאים לנאשם בגבולות מתחם העונש ההולם. בכגון דא, יש להתחשב
בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40א לחוק.

העונש המתאים לנאשם

29. משקל נכבד בהקשר זה יש ליתן להודאתו של הנאשם במיוחד לו בכתב האישום המתוקן; הודאה אשר
באה טרם החל שלב הראיות במשפטו של הנאשם, ואשר הביאה לחיסכון משמעותי בזמן שיפוטי יקר.
עוד ולקולא, נתתי דעתי לטענת הסנגור כי הנאשם נשוי ואב לילדים, וכי הנאשם נעצר ימים ספורים טרם
רעייתו כרעה ללדת, ועד היום הוא טרם פגש את הרך הנולד. בנוסף, ניתן להניח כי בנסיבות נטענות
אלו, לעונש מאסר ממושך מאחורי סורג וברית, תהא השפעה גם על משפחתו של הנאשם. לא נעלמו
מעיני אף טענות הסנגור בדבר השימוש באלימות מצד השוטרים סביב מעצרו של הנאשם. בעניין זה
הגיש הסנגור כזכור תיעוד ממצלמות הגוף של השוטרים. על גבי הדיסק שהוגש כראייה (טנ/1) מצויים
שני סרטונים, אשר צפייה בהם מעלה כי הם מתעדים חלק משלבי מעצרו של הנאשם. על פי הטענות
שהועלו בדיון לפניי, העניין מצוי תחת חקירת מח"ש. על כן אסתפק ואומר אך בראי עינינו, ובכל
הקשור לעונשו של הנאשם, כי אין בתמונות אשר נגלו לנגד עיני כדי לשנות באופן ממשי את העונש
הראוי להיגזר על הנאשם.

לחומרה, עומד לחובת הנאשם עברו הפלילי. גיליון ההרשעות הקודמות בפלילים (טמ/1) כולל 19
הרשעות קודמות במגוון עבירות אלימות ורכוש. עבירות אשר פסקי הדין שניתנו בגין ביצוען משתרעים
על פני שני עשורים - פסק הדין הראשון משנת 1998, והאחרון משנת 2018. בין שלל העבירות, ניתן
למנות שוד בנסיבות מחמירות, שוד, פציעה או חבלה זדונית שלא כדין, תקיפת שוטר כשהתוקף מזוין
בנשק חם/קר, סחיטה באיומים, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, היזק לרכוש במזיד, גניבה, גניבת
רכב, גניבה מרכב, התפרצות למגורים/תפילה לבצע עבירה, תקיפה סתם, חבלה כשהעבריין מזוין,
פציעה, ועוד כהנה וכהנה עבירות. על הנאשם נגזרו לא פעם עונשי מאסר בפועל, חלקם לתקופות
ממושכות; הארוכה שבהן למשך מספר שנים, אך דבר לא הניא את הנאשם מלשוב לסורו. בגין העבירה
האחרונה בה הורשע הנאשם (עבירת שוד), נגזרו עליו 22 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעל מאסר
מותנה של 12 חודשים, כך שיחד הושת על הנאשם לרצות 34 חודשי מאסר בפועל.

על פי טענת המאשימה אשר לא נסתרה על ידי הסנגור, הנאשם סיים לרצות את מאסרו בחודש מרץ 2020.
והנה, בחלוף שנה וחצי שב הנאשם וביצע את העבירות החמורות מושא עניינו. לא נעלמה מעיני טענת הסנגור
כי עברו הפלילי של הנאשם אינו כולל הרשעה בגין עבירות נשק. ואולם, לא מצאתי כי נתון זה יש כדי לפעול
לזכות הנאשם, בשים לב לעברו הפלילי המכביד אשר מצדיק ענישה משמעותית ומרתיעה, בתקווה כי הפעם
ישוב הנאשם אל דרך הישר.

30. נותר להכריע בעתירת המאשימה לחלט את האופנוע. הצדדים אינם חולקים על כי המבחן לאורו יש להכריע בסוגיה דלעיל הוא מבחן הזיקה המהותית לביצוע העבירה. המחלוקת ניטשת בסוגיית התקיימותו של מבחן זה בענייננו. כשלעצמי, סבורני כי האופנוע תרם תרומת מה לביצוע העבירות של נשיאת והובלת הנשק, אך הוא אינו גורם בלתי איון. יותר מפעם אחת צוין לאורכו של כתב האישום המתוקן, כי הנשיאה וההובלה של הנשק התבצעה על גופו של הנאשם, כשהנשק מוסתר מתחת לבגדיו. זאת להבדיל ממקרים אחרים בהם מוסלק כלי הנשק באחד מחלקיו של כלי הרכב, או אז תרומתו של הרכב לביצוע העבירות משמעותית יותר. הוסף על כך את עונש המאסר הממושך שבדעתי להשית על הנאשם, לצד קנס בסכום לא מבוטל, כך שבראי מכלול הענישה אשר תושת על הנאשם, ובהיות חילוט האופנוע סמכות שברשות בית המשפט, לא מצאתי במקרה דכאן להורות על חילוט האופנוע.

31. על יסוד כל אלו, בשקלול הנתונים לקולא ולחומרה, סבורני כי יש למקם את עונשו של הנאשם קרוב לאמצע המתחם, בצד ענישה משמעותית צופה פני עתיד וקנס, אשר יהוו יחד גורם מרתיע לנאשם ולרבים מפני ביצוע עבירות כגון דא. כך גם יוגשם עיקרון ההלימה.

סוף דבר

32. על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- **עשרים וחמישה (25) חודשי מאסר בפועל, אשר יימנו החל ממעצרו ביום 2.9.2021.**
 - **שניים עשר (12) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג פשע.**
 - **שישה (6) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטט בשעת מילוי תפקידו.**
 - **קנס בסך של 5,000 ₪, אשר ישולם בתוך 120 ימים מהיום.**
- אשר לאופן תשלום הקנס שנפסק לחובת הנאשם, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועד שנקבע לעיל.
- ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון**

073-2055000.

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, י"א ניסן תשפ"ב, 12 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.